

UZVARAS CEĻŠ

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 86 (1190) 9. gads

Sestdien, 1958. g. 19. jūlijā

Maksā 10 kap.

18. gadu Padomju republiku saimē

Pirms 18 gadiem, 1940. gada 21. jūlijā Latvijas tautas valdība pieņēma vēsturisku lēmumu — lūgt PSRS Augstāko Padomi pieņemt mūsu Latviju PSRS republiku saimē. Šī diena—21. jūlijs kļuva par Padomju Latvijas nodibināšanas dienu — latviešu tautas lieliem nacionāliem svētkiem.

Aizvadītie 18 gadi nesuši lielas pārmaiņas mūsu republikā. Tauta pēc savas gribas un vēlēšanās pārkārtojusi republikas dzīvi, izveidojusi to no agrārās kapitālistiskās valsts piedēkļa par augsti attīstītu industriālu republiku. Pašos pamatos pārveidojusies arī mūsu republikas darbaļaužu dzīve.

Liela cīņa par savu nākotni latviešu tautai palīdzīgu roku sniegušas visas mūsu padomju saimes tautas.

Ar grandioziem sasniegumiem rūpniecībā, lauksaimniecībā, kultūrā un zinātnē mūsu republikas darbaļaudis sagaida 18. gadadienu. Pēc aptuveniem datiem rūpniecības kopprodukcijas plāns šā gada I pusgadā izpildīts par 106 procentiem. Vīrs plāna ražota produkcija apmēram par 270 miljoniem rubļu. Ražošanas pieaugums šogad, salīdzinot ar pagājušā gada attiecīgo periodu, kāpināts par 12 procentiem.

Ievērojami pieaugusi arī lopkopības produktu ražošana. Šī gada I pusgadā, salīdzinot ar attiecīgo periodu pagājušajā gadā, republikā ražots piena par 11 procentiem vairāk, gaļas — par 32

procentiem, cūkgaļas — par 62 procentiem.

Jaunu pacēlumu lauksaimniecība gūst pēc valdības lēmuma izvešanas dzīvē par vienotu cenu noteikšanu galvenajiem lauksaimniecības produktiem. No piena pārdošanas valstij vien 1958. gadā piena ražotāju ienākumi republikā pieaugs par 91 miljonu rubļu.

Jaunie partijas un valdības lēmumi nodrošinās vēl straujāku lauksaimniecības augšupeju, darbaļaužu materiālās dzīves pieaugumu.

Kopā ar visu republiku arī mūsu rajona ļaudis ar jauniem darba sasniegumiem sagaida Padomju Latvijas 18. gadadienu.

Pusgada rūpnieciskās ražošanas plāns rajonā I pusgadā izpildīts par 107 procentiem, bet Līvānu kūdras fabrikas ļaudis jau ražo produkciju šā gada pēdējā kvartāla plānā.

Rajona kolhozi šogad ievērojami palielinājuši lopkopības produktu ražošanu. Piens kopieguve rajonā pieaugusi par 428,2 tonnām, bet gaļas — par 58,6 tonnām. Daudz darba šajos sasniegumos ieguldījuši mūsu rajona darbaļaudis un ieguldīs vēl vairāk, lai mūsu dzīve ietu augšup, lai mūsu Dzimtene taptu vēl stiprāka.

Daudz kas paveikts, iekārots un nosargāts 18 Padomju Latvijas gados, bet priekšā vēl vairāk uzdevumu, kuri jāveic. Mūsu republikas darbaļaudis Komunistiskās partijas vadīti darīs visu, lai republikas augšupeja neapstātos nekad.

Aug kurināmā kaudzes

Labi kurināmā sagāde sezonai noris Līvānu spirta rūpniecībā. Rūpniecības kolektīvs gatavo jau 1166 tonnas kūdras un 1150 kubikmetru malkas. Pašlaik kurināmo gatavo jau vīrs plāna.

Attēlā: pie rūpniecības pievesto kūdras krauj krātnēs ar transportiera palīdzību.

Kukurūza uzmanības centrā

Par sulīgās barības pamatu mūsu kolhozā šogad skaita kukurūzu. Ja pagājušajā gadā mēs to audzējām 20 hektāru platībā un ieguvām 860 tonnu zaļās masas, tad šogad kukurūzu iesējam 40 hektāru platībā. No tās domājam sagatavot ne mazāk kā 1600 tonnu skābarības, bet katrs govīs saņems 8 tonnas šādas lopbarības.

Kā tad mēs apsējām tik lielu platību?

Kukurūzai izvēlējamies vislabvēlīgāko augsni — priekšaugi — dārzāji. Vēl rudenī augsni iestrādājam 30—40 tonnas uz katra hektāra organisko mēsli. Kukurūzas sēja šogad liels nopelns mūsu kolhoza mehāniķim Pēterim Vilcānam. Viņa priekšlikumu — izmantot kolhoza esošo kultivatoru — augu barotāju kukurūzas sējai un tās kopšanā, kolhoza valde labprāt atbalstīja. Īsā laikā visi 40 hektāri bija apsēti.

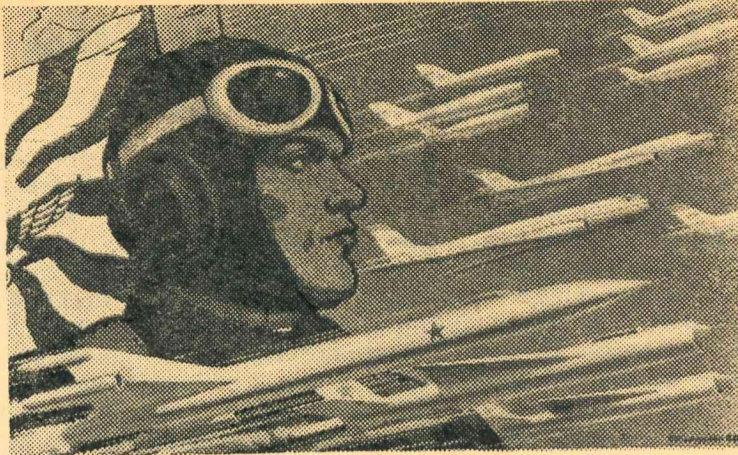
Kukurūzas kopšanu sākām ar ecēšanu. Sējumus ar vieglām ecēšanām ecējam ceturtajā vai piektajā dienā pēc sējas. Laiks bija vēss un kukurūza lēni dīga, tāpēc sējumus nācās noecēt otrreiz. Pirmo kultivāciju veicām 7—9 cm dziļi, kad kukurūzai bija jau 5—6 lapas. Reizē devām arī virsmēslojumu. Uz katra hektāra devām 100 kg salpetra un 70—80 kg hlorkālija. Dažās citās vietās ne ecēšana, ne pirmā kultivācija neiznīcināja nezāles, tāpēc tās izkaplējām un izravējām ar rokām. Sējumu kultivācija divos virzienos ar kultivatoru-augu barotāju noris ļoti labi un ātri, rezultātā šodien visa kukurūza mums tīra no nezālēm, virsmēsloja un rušināta.

Otrreizējā kultivācijā virsmēslojumā dosim atkal 100 kg salpetra uz hektāra. Dienā nokultivējam 6—8 ha. Šī mašīna mums aizvieto 15—20 cilvēkus, kuru rokas tik ļoti vajadzīgas pie siena novākšanas un citiem darbiem. Ar to pašu augu barotāju, to attiecīgi pielāgojot, kukurūzu aprušinām un virsmēslojam.

Tikai radoši pielietojot praksē sējumu kopšanas paņēmienus, izmantojot visas rezerves un iespējas, mēs iegūsim augstas šīs vērtīgās kultūras ražas.

K. Agafonovs,
Vorošilova kolhoza priekšsēdētājs

Padomju aviācija — tautas lepnums

Rit tradicionālie svētki—PSRS Gaisa Kara Flotes diena.

Pie lopbarības sagatavošanas strādā visi kolhoznieki

— Nē, palīgi no pilsētas mums nebūs vajadzīgi, daudz izdevīgāk pašiem strādāt un pašiem saņemt nopelnīto, — saka kolhoza „Sarkanais karogs” priekšsēdētājs b. Beinarovičs. Tādās domās arī pārējie kolhoznieki.

Pašlaik kolhozā nobeigumam tuvojas siena pļauja, gubošana un savešana šķūņos. Sešos posmos sadalītās brigādes sekmē darba organizāciju, bet materiālā ieinteresētība ceļ darba rosmi.

— Liekam pēdējo kaudzi, — saka Lukantija Polikarpova ļaudis, un milzīga siena kaudze aug arvien lielāka. Viņu vidū ir arī Rudzētu vidusskolas skolēns Andrejs Driksna un Gaiņu 7-gadīgās skolas skolēns Juris Vilkājs. Viņi pieved sienu. Stipras un veiklas Kazimira Malahovska rokas ceļ sienu augšā, bet divi vīri Driksna un Vilkājs saņem to un veido kaudzi. Ne daudz tālāk tā paša posma kolhoznieces Jefrosinija, Irina un Proskovja Polikarpovas, Valentīna Malahovska un vēl dažas grābj sienu.

Tikpat raiti rit darbs arī otrā brigādē Antona Vecēja posmā, arī šeit sienu liek kaudzēs. Šeit strādā 13 cilvēki. Starp tiem arī Antons Kaļķis, Aloizijs Skrebelis, Antons Turkupolis, 72 gadus vecais Aloizijs Gedušs, divi skolēni, kolhoznieces Emīlija Rubene, Inta Kapepe, Paulīna Turka un citi.

Šajās karstajās dienās neviens nesēž pie rakstāmgalda. — Papīri mums nekur neaizskries, bet sienu gan va-

ram pazaudēt, — saka partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Polikarpovs.

Jau vairākas dienas pēc kārtas, no agra rīta līdz vēlam vakaram, plecu pie pleca ar kolhozniekiem strādā kolhoza priekšsēdētājs b. Beinarovičs, partijas organizācijas sekretārs b. Polikarpovs, agronoms b. Brūveris, kluba vadītāja Marija Polikarpova, bibliotēkas vadītājs Ivans Kuzmins, rēķinvede Alvīne Turkupole un vairāki citi darbinieki. Visvairāk viņi strādā pie ābolaļa vešanas un sakraušanas šķūnī. Sauso ābolaļu uz šķūni ved ar traktoruru. Teicami šajās dienās strādā traktorists Artēmijs Havrovs. Dienā viņi šķūnī ievad apmēram 20—30 tonnas siena.

Turpat blakus izbērtas minerālmēsli kaudzes, kas domātas zālāju lauku virsmēslošanai, ko saņemusi jau vairāk nekā 40 ha liela pļau platība. — Šogad nolēmām sagādāt ne mazāk kā 12 cnt siena katrai govij, bet ja nolēmām, jāpilda, — saka kolhoza priekšsēdētājs.

Labā kolhozā padevusies arī kukurūza. Sevišķi, tā saucamā komjauniešu kukurūza 4 ha platībā, kura jau tagad ir ap 50 cm gara. Visos posmos kukurūza divas reizes rušināta, 2—3 reizes ecēta un virsmēsloja.

Kolhoznieki te strādā visi, viņi iztiek bez pilsētas palīgiem. Skaidrs, te ļaudis saņem savu uzdevumu un mērķi, cīnās par savu kolhoza tālāku augšupeju.

H. Krūmiņa

Siens plūst šķūņos

Attēlā: Stajlva kolhoza II brigādes kolhoznieki ved sienu.

